

opretholde Indtægterne til det nødvendige, og at derfor en Omlægning af Skatterne er i høj Grad nødvendig, for at de kan komme til at virke paa rigtig og retfærdig Maade, og for at saadanne Ting som det, jeg har fremført, og som jeg har faaet Tilslutning til fra saa mange Sider, kan forsvinde, at en Mand med stor Formue og med store faktiske Indtægter og et mægtigt Forbrug kan være skattefri i et helt Aar, hvilket er en væsentlig Forklaring paa, at til Trods for de store Indtægter, der har været i disse Aar, 1921 og 1922, er Skatten gaaet saa forbavsende ned. Jeg tror, at den højtærede Minister har et Ansvar for, at han ikke paa det Punkt har set sig for, at man ikke, hvor det er nødvendigt at foretage en Revision, kommer til at foretage den alt for sent.

Derfor vil en kommende Regering slet ikke kunne have paa sit Program kolossale Udgiftsforøgelser. Ingen Regering vil kunne stille sig paa det Program, at det gælder at forøge Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Nej, Regeringens Program maa være at arbejde for at indskrænke Arbejdsløsheden og hindre den, hvis den igen synes at ville sætte ind. At den for Øjeblikket ikke eksisterer i saa høj Grad som tidligere, men dog er ekstraordinært stor, skyldes særlige Omstændigheder ude i Verden, maaske ogsaa noget vore Penges Tilstand i Øjeblikket. Kostbare Reforme er jo imidlertid ikke de eneste demokratiske Reforme, som gives, det er kun Demokratiets Bagvaskere, som paastaar, at det ikke kender andre Reforme end de kostbare. Det vil være overmaade vanskeligt at tilvejebringe de Midler, som Statshusholdningen nødvendigt kræver, og de maa, naar det er til Kapitalanlæg, anvendes til produktive Formaal. Derfor vil en kommende Regerings Politik, hvis der kommer en ny, gaa ud paa at øge Landets Produktionsmidler; hvor de findes, ved at skaffe Midler til at gennemføre Jordudstyknings- og at gennemføre Skattelove, ikke mindst Grundskatterne, paa en saadan Maade, at det øger Produktionen, og ved for det øvrige Erhvervslivs, de øvrige Anlægs Vedkommende at anvende Midlerne paa produktiv Maade. Jeg ser, at den nuværende Minister for offentlige Arbejder dog ikke har opgivet Tanken om, at Lille Bælts Broen skal føres igennem ogsaa i en saa vanskelig Tid som den nuværende, fordi den efter hans Mening er og vil være et produktivt Anlæg.

Demokratiet fik forleden en Overhaling fra en Kant, hvor det var lidt overraskende. Det ærede Medlem Hr. Sundbo

sagde nemlig, at Demokratiet var en tom Tønde. Lidt i Forvejen havde han sagt, at Liberalismen var en død Torsk, saa hver fik jo sit. Det ærede Medlem Hr. Sundbo gav det hele Demokrati — altsaa med Undtagelse af Socialdemokratiet — denne Betegnelse. Det er forstaaeligt, skønt fuldkommen uberettiget, at man kan komme til at sige saadant noget som dette, at Liberalismen i Almindelighed og Demokratiet i Almindelighed er Fraser og Taabelighed. Det ærede Medlem Hr. Sundbo overser nemlig i sin Tale en Ting. Han havde naturligvis sin Grund til det, han vilde ikke se, at alle Venstrepartier i den sidste Menneskealder er opstaaet af een Ting, nemlig af Liberalismens Formæling med den sociale Tanke. Alle Venstrepartier har bygget paa denne Forbindelse; hele det Program, det forenede Venstre skrev i 1870, var den første Formæling mellem disse to Bestanddele. Al social Lovgivning, siden vi begyndte her i Landet, hviler herpaa. Jordlovgivningen hviler herpaa, Ædruelighedslovgivningen hviler herpaa. Det, som for Øjeblikket sker, er et Forsøg paa at skille Liberalismen fra den sociale Tanke. Det er ingenlunde lykkedes helt, end ikke i Venstre, men der er mange, som arbejder utrætteligt paa dette ved at sætte Liberalismen og den sociale Tanke i Modsætning, søge at skille dem fra hinanden. Hvis man hidfører denne Skilsmisse i en Politik, ja, hvad vil det saa føre til? I den almindelige Politik ganske simpelt til Højrepolitik. I Politikken udadtil i Verden, til hvad? Til en nationalistisk Politik. Og i den økonomiske Krisepolitik, til hvad? Til Afmagt. Kun ved at fastholde Liberalismens Formæling med den sociale Tanke kan der komme frugtbare Resultater ud af en Venstrepolitik. Jeg tror, at ærede Medlemmer af Venstre skulde tænke lidt paa, hvad det ærede Medlem Hr. Moltens har sagt forleden og i to tidligere Finanslovtaler. Den Regering derfor, som i en kommende Tid vil bygge paa den Tro, at de Konservative er uundværlige, men at man sagtens kan undvære Socialdemokratiet, ja, endog unde sig Tid til bitter Kamp imod det — en saadan Regering vil blot føre Samfundet fortsat nedad.

Det var vist den højtærede Indenrigsminister, som spurgte mig, om der kunde dannes en Regering paa Socialdemokraternes Program eller paa Odense-Valg- og Arbejdsprogrammet. Efter min Mening kan der ikke det. Der kan ikke dannes